

met. »Flere i arbejde« skulle gerne gøre det sådan, at incitamentet til at arbejde bliver stærkere, og der er en lang række forskellige incitamenter deri.

Men den politik, som regeringen har ført, har jo betydning, at mange, mange flere er blevet arbejdsløse, og der er trukket flere over på overførselsindkomst – totalt det stik modsatte af, hvad regeringen ellers går og siger.

Så nu må vi forvente noget, og mit spørgsmål er i hvert fald: Hvad vil regeringen egentlig gøre ved den stigende ledighed, som koster så mange milliarder kroner ekstra på overførselsindkomsterne, fordi vi nu har oplevet en stigning i ledigheden, som ministeren også bekræfter?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo ganske mange spørgsmål, hr. Bjarne Laustsen kan komme med i løbet af relativt kort tid. Men må jeg godt sige, at usikkerheden omkring den internationale økonomiske udvikling er ganske stor, og vi er nødt til at afvente Irakkrisens udvikling nærmere. Som jeg også sagde tidligere, har vi dog ingen forventning om, at verdensøkonomien er på vej ind i en decideret recession, og der bliver forhåbentlig ikke behov for et indgreb.

Men jeg vil godt lige opholde mig lidt ved spørgsmålet om, hvorfor arbejdsstyrken falder, og hvor de mennesker så går hen. De seneste tal viser, at beskæftigelsen er faldet lidt mere end 30.000 i løbet af 2002. I samme periode er ledigheden steget med knap 10.000 fuldtidspersoner. Disse tal tyder på, at arbejdsstyrken også er faldet i 2002.

Vi kan endnu ikke sige helt præcist, hvor meget arbejdsstyrken er faldet, og hvorfor den er faldet. Dertil er det eksisterende talgrundlag for spinkelt. En af forklaringerne er formentlig, at en del fuldtidsbeskæftigede i de senere år er gået på deltid. Det viser andre nye tal. Årsagen kan være, at medarbejdere på nogle virksomheder vælger at gå på deltid i en periode, hvor virksomhederne har afsætningsproblemer. Der ved kan fyringer måske undgås. Når fuldtidsmedarbejdere går på deltid, vil det vise sig i statistikken som et fald i beskæftigelsen.

Men der er også andre grunde til den faldende arbejdsstyrke. Den demografiske udvikling trækker i retning af en faldende arbejdsstyrke, fordi de ældre årgange er større end de unge årgange. F.eks. er der i øjeblikket ca. 57.000 20-årige, men der er 70.000 59-årige. Det betyder, at

flere automatisk forlader arbejdsmarkedet, end der kommer ind.

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo fint, at ministeren opholder sig ved, hvordan det kan være, at tallene er, som de er. Men vi må konstatere en stigning. Jeg har heller ikke hørt, at ministeren er uenig med undertegnede i, at der har været en stigning på 17.000 ledige.

Det, der står tilbage, er jo, om det er noget, vi kan gøre noget ved nu og her, eller om vi bare skal afvente. Jeg synes, regeringen har ventet nu i godt og vel 1 år, hvor den har set, at tallene er gået den forkerte vej, og hvor den intet har foretaget sig undtagen at gøre ondt værre ved også at afskedige folk i den offentlige sektor.

En tese, som ministeren måske ikke var så meget inde på, er jo, at vi også ser en stigning i efterlønnen. Måske var det en bemærkning omkring den demografiske udvikling. Men når vi oplever, at folk trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet og går på efterløn, så kan vi jo se, at stillingerne ikke bliver genbesat, og det betyder jo, at arbejdsstyrken falder.

Jeg ved ikke, om de bemærkninger, som ministeren havde omkring deltid, er nogle, man kan dokumentere i forhold til ATP-ledigheden, som også bliver gjort op. For der kan man jo se direkte med det samme, om der kommer færre indbetalinger i forhold til ATP, og det ville der jo gøre, hvis man bliver deltidsansat.

Kl. 20.25

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Bjarne Laustsen spurgte også, om forliget »Flere i arbejde« er tilstrækkeligt til at imødegå den nuværende situation. Der vil jeg godt sige ja, jeg mener, at »Flere i arbejde« har været et fremtidsrettet og et rigtigt initiativ. Det har tilføjet yderligere fleksibilitet til de arbejdsmarkedspolitiske redskaber.

Dermed mener jeg også, at den i øjeblikket stigende ledighed kan håndteres med de redskaber, som arbejdsmarkedspolitikken rummer. Reformen har bl.a. medført, at der er en større regional frihed i tilrettelæggelsen af indsatsen, at der er øget inddragelse af andre aktører, hvilket øger mulighederne for at inddrage ny og specialiseret viden i forhold til forskellige ledighedsgrupper, fleksibel aktivering, der ikke længere skal leve op til et bestemt kvantitativt krav, men derimod tilpasses den enkelte og arbejdsmarke-